

دوران دبیرستان خیلی ذوق رشته‌ی شیمی را داشتم؛ طوری که روی کتاب درسی شیمی‌ام کلمه مهندسی را اضافه کرده بودم و آرزو داشتم رشته مهندسی شیمی قبول بشوم. با قبول شدن در رشته مهندسی شیمی دانشگاه صنعتی، به اصفهان مهاجرت کردم. حین فعالیت‌های دانشجویی، سال ۹۲ با یز و هشکده شهید اعتباری دانشگاه صنعتی اصفهان آشنا شدم و شروع به همکاری با آنها کردم

پیدا کرد. ما ایده‌ای داشتیم؛ ولی تازه توانسته بودیم مشکلات کار را بادل و جان درک کنیم. با این رزومه و تجربه‌ای که کسب کردیم، توانستیم با سازمان‌های دیگری هم وارد مذاکره بشویم و پروژه‌های دیگری بگیریم. چون نیاز بود که برای عقد قرارداد شرکتی ثبت شده داشته باشیم، با ثبت رسمی شرکت در سال ۹۷ در مرکز رشد و فناوری اصفهان آغاز به کار کردیم.

فناوری نرم ما متشکل کردن مردم است

اندیشمندان حوزه فناوری، فناوری‌ها را به دودسته «فناوری سخت» و «فناوری نرم» تقسیم می‌کنند. دانش کاربردی و نشأت گرفته از علوم انسانی - اجتماعی، در اصطلاح فناوری نرم نامیده می‌شود. فناوری نرم مفهوم جدیدی نیست؛ هزاران سال است که انسان در حال ایجاد و توسعه‌ی فناوری نرم و بهره‌برداری از آن بوده است ولی می‌توان گفت که آن را به ندرت، به صورت آگاهانه توسعه داده است. فناوری اجتماعی هم جزئی

خیلی به ما شبیه است و ایده‌ی ساختار یافته و سازمان یافته‌ی مادر همین قرارگاه در حال پیگیری است. آنجا هم بحث از سازماندهی فعالان پیشرفت منطقه - ای کشور بود و یکی از مناطق مدنظرشان، دهستان پادانای بستان در شهرستان سمیرم استان اصفهان بود. از آنجایی که ما ساکن اصفهان بودیم، این منطقه را انتخاب کردیم. بعد از بررسی منطقه قرار شد که ما به جای اینکه کار عمرانی و زیرساختی انجام بدهیم، خودمردم منطقه را برای رفع مسائل اصلی خودشان بسیج و توانمند کنیم. طبق بررسی‌های ما، مسئله آب و مسئله‌ی باغداری باغات سیب، از مسائل اصلی دهستان پادنا بود. ورود ما به منطقه، سختی‌هایی را برای ما داشت که تا قبل از آن متوجه‌اش نبودیم. مسائل را با مردم مطرح می‌کردیم و حتی سعی کردیم کانون‌های مردمی شهر اصفهان را هم برای رفع مسائل آن منطقه، پای کار بیاوریم؛ ولی این کار چون اولین کار عملیاتی و میدانی ما بود، نتایج چشمگیری نداشت. اصلی‌ترین دستاورد ما این بود که تیم ما مشکل و قوام خودش را در این پروژه

